

Alkotmánybíróság

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/ 0 0 9 9 6 - 2 / 2020

Érkezett:

2020 JÚL 23.

Példány:

1. példány: [redacted] **Állított Felelősségű Társaság**

Melléklet:

[redacted], a továbbiakban röviden:
Kérelmező) Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján előterjesztett
alkotmányjogi panaszhoz az alábbi

hiánypótlást

terjesztjük elő.

I. Kérelem

1. Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **T. Székesfehérvári Törvényszék 16.P.20.847/2016/27. számú elsőfokú ítélete, valamint az I. fokú ítéletet az indoklás jogalapját kivéve helybenhagyó T. Győri Ítéltábla Pf.V.20.052/2018/4/I. számú jogerős ítélete, továbbá a T. Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.399/2018/4. számú, felülvizsgálati eljárásban meghozott ítélete alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.**

2. A már beterjesztett alkotmányjogi panaszunk, a fenti perben előterjesztett bizonyítékok és jelen hiánypótlásban előadottak alapján állítjuk, és kérjük a T. Alkotmánybíróságtól annak megállapítását, hogy a fenti ítéletek az 1949. évi XX. Tv. (Alkotmány) 13. § 1) bekezdésébe, valamint 57. § 1) és 5) bekezdésébe ütközően alkotmányellenesek, továbbá Magyarország Alaptörvénye XIII. cikk 1) bekezdésébe, valamint XXVIII. cikk 1) és 5) bekezdésébe ütközően alaptörvény-ellenesek.

3. Kérelmünket arra alapítjuk, hogy a perben eljáró mindhárom magyar bíróság az elévülés jogintézményét jogszabálysértően és megalapozatlanul alkalmazta, kizárólag annak érdekében, hogy jogos igényünk érvényesítését az alperesként perbe vont Fővárosi Törvényszékkel (szintén magyar bírósággal) szemben megakadályozza.

4. Kérelmünket megalapozza a tény, hogy kereseti kérelmünket a Fővárosi Törvényszék jogszabálysértő eljárása miatt nyújtottuk be, és a perben eljáró mindhárom bíróság elmulasztotta annak elismerését, hogy Cégünk 2006. március 26. és 2013. a tényállás felderítése és a tényeknek megfelelő döntés meghozatala helyett alperes felelősségének és jogszabálysértő eljárásának védelmezésére törekedett, amelyet – tekintettel arra, hogy alperes jogszabálysértő eljárását az ügy dokumentumai bizonyították – kizárólag az elévülés jogszabálysértő alkalmazásával tudtak elérni.

II. Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1.1. Cégünket [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] a 2006. március 23-ára dátumozott, hamisított üzletrész átruházási szerződés és ezzel összefüggő dokumentumok (perbeli keresetlevél: F/4. sz. Melléklete) felhasználásával megvásárolta [REDACTED] [REDACTED] üzletrészt és helyette átvette a Társaság ügyvezetőjének pozícióját is, valamint hamisított szerződéssel átvette [REDACTED] [REDACTED]

lett. Cégünk tulajdonosai a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságához törvényességi felügyeleti eljárás iránti kérelmet nyújtottak be, de a **Cégbíróság 01-13-005824/15. számú végzésében** törvényességi felügyeleti eljárás iránti kérelmünket elutasította, fellebbezésünket a **Fővárosi Ítéltábla 16.Cgtf.44.741/2014/2. sz végzésében** szintén elutasította. A rosszhiszemű álképviselő a Cégünk tulajdonát képező [REDACTED]

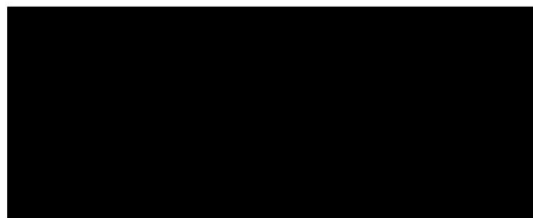
██████████ ██████████ sasházi öröklakásokat (összefoglaló néven: Ingatlanok) eladta, és a vételárat jogtalanul elsajátította.

1.2. Cégünk a T. Cégbíróság 01-09-691935/48 számú, 2013. március 13-án kelt végzésével nyerte vissza cselekvőképességét. Ebben a végzésben a Cégbíróság bejegyezte a valódi tagok által megválasztott [REDACTED] [REDACTED] ügyvezetőt felperes törvényes képviselőjének, aki megbízást adott jogi képviselőnknek kérte a Fővárosi Törvényszéket, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 62. § 1) bekezdés a) pontja, és annak aa) alpontja, valamint a BH2008.87. sz. jogeset alapján – mivel az Ingatlanok tárgyában kötött szerződések a Ptk. 219. §-ának 1)-2) bekezdése, 221. § 2) bekezdése, valamint az EBH2004. 1146. és BH2005. 21. alapján nem jöttek létre – rendelje el az Ingatlanokra bejegyzett érvénytelen bejegyzéseket törlését, és az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapotot állítsa helyre, azaz Cégünk 1/1 arányú, kizárólagos tulajdonjogát az ingatlanokra tehermentesen jegyezze vissza.

1.3. A perben a Fővárosi Törvényszék 25.G.41.007/2013/35. számon részítelest, 25.G.41.007/2013/51. számon ítéletet hozott (keresetlevél F/17-18. számú Mellékletei), mindkettőben elutasította a felperes igényét, mivel álláspontja szerint a tulajdonjogot szerzők alappal bízhattak a Fővárosi Cégbírószág változás bejegyző végzésében és ennek ereje felülírja a felperes igényét vagyona visszaszerzésére. Mind a részítélettel, mind az ítélettel szemben felperes fellebbezést nyújtott be, amelyeket a T. Ítéltábla egyesített és meghozta 14.Gf.40.047/2014/12. számú ítéletét, amelyben elrendelte [REDACTED]

[REDACTED] ingatlanokra a Társaság kizárólagos tulajdonjogának visszajegyzését (jogerős ítélet a keresetlevél F/19. sz. Mellékleteként csatoltuk). Az Ítéltábla jogerős ítéletével szemben minden fél felülvizsgálati kérelemmel élt, amelyek alapján a T. Kúria meghozta Gfv.VII.30.014/2015/37. számú részítelest, amelyben az Ítéltábla jogerős ítéletét részben megváltoztatta, és a Társaság tulajdonjogának visszajegyzését egy kivételével az összes ingatlan tekintetében véglegesen elutasította (keresetlevél F/20. számú Mellékleteként csatoltuk), egy ingatlan tekintetében pedig az eljárás félbeszakadt. Az ítélet 10. oldalán a T. Kúria megállapította: „A Kúria mindenekelőtt rögzítette, hogy *a jelen eljárás során nem volt vizsgálható, hogy a felperes nevében eljáró álképviselő képviseleti jogának cégjegyzékbe bejegyzésére jogellenesen került-e sor.* A cégbírószág bejegyző végzésével, illetve bejegyzési eljárásával szemben ugyanis a Ctv. 65-68. §-ban, illetve a törvényességi felügyeleti eljárásra vonatkozó, a Ctv. VI. fejezetében foglaltak szerint *kereshető jogorvoslat.* Jelen jogvita eldöntése során ezért a felperes által hivatkozott okból a BÜSZ előírásainak megsértése nem volt vizsgálható.” illetve 14. oldalán megállapította: „A Ptk. álképviselőre vonatkozó szabályai akkor lennének alkalmazandók, ha *a felperes képviseletében nem annak cégjegyzékbe bejegyzett ügyvezetője járt volna el...*” A T. Kúria, bár egyelőre egy alperes elhunytja miatt csupán részítelest hozott, de részítelestének fent idézett mondatai egyértelművé tették, hogy Cégünk kárának akár részleges megtérülésére annak ellenére sincs jogi lehetőség, hogy az eljárás még egy ingatlan tekintetében folyamatban van.

1.4. Mivel a régi **Ptk. 237. § (1) bekezdése** által meghatározott eredeti állapot helyreállítása a T. Kúria Gfv.VII.30.014/2015/37. számú részítelest alapján lehetetlenné vált Cégünk számára, ezért keresetet nyújtottunk be a **Fővárosi Törvényszék** (cím: 1363 Bp. Pf. 16.) alperessel szemben bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt. Az eljárásra a T. Székesfehérvári Törvényszéket jelölték, amely 16.P.20.847/2016/27. számú elsőfokú ítéletében keresetünket elutasította. Az ítélettel szemben fellebbezést nyújtottunk be, amely a T. Győri Ítéltábla Pf.V.20.052/2018/4/I. számú jogerős ítéletében szintén elutasított. A jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelemmel éltünk, és a T. Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.399/2018/4. számú, felülvizsgálati eljárásban meghozott ítéletében kérelmünket elutasította.

1.5. Cégünknek további hazai jogorvoslati lehetősége nem maradt a jelen panaszon kívül.

1.6. Jelen hiánypótlásban nyilatkozunk arról, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy új tény vagy körülmény felmerülése hiányában nem kezdeményeztünk perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának van helye, mert nincs olyan felülvizsgálati kérelmünk, illetve indítványunk, amelyet a T. Kúria még nem bírált el.

2. Az eljáró bíróságok által sértett rendelkezések:

2.1. Az 1949. évi XX. Tv. (Alkotmány)

13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.

57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

(5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot - a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan - a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.

2.2. Magyarország Alaptörvénye

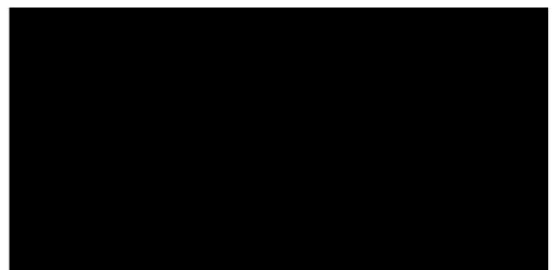
XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

3. A benyújtási határidő betartása:

Az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLI. törvény (Abt.) 30. § 1)** bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A T. Kúria fenti ítéletét jogi képviselőnk 2020. április 26-án vette át és a törvényes határidőn belül nyújtotta be. Jelen hiánypótlás alapjául szolgáló IV/996-1/2020. számú tájékoztatást jogi képviselőnk 2020. június 26-án vett kézhez és a tájékoztatásban meghatározott 30 napos határidő betartásával terjesztjük elő jelen hiánypótlásunkat.

III. Cégünk érintettségének bemutatása

4. Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések Cégünk, mint az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait vagy érdekeit érinti. Mivel a támadott határozatokat polgári eljárásokban hozták, ezért Cégünk, mint felperes érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

5. Az Abtv. **29. §-a** szerint a T. Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

6. Hivatkozunk a panasszal támadott ítéletek meghozatala idején hatályban volt Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. 3. § (1) bekezdésére, mely szerint: A törvény védi a tulajdonnak valamennyi formáját.

7. Tény, hogy Cégünk magánszemély tulajdonosai, mint alapítók Cégünkben tulajdont szereztek, Cégünk pedig a fenti Ingatlanokon szerzett ellenérték fejében a közhiteles nyilvántartásba bejegyzett tulajdonjogot. Cégünk üzletrész-tulajdonosait a Fővárosi Törvényszék panaszunkban részletesen leírt (Panasz II. fejezet 5-16. pontjai) jogszabálysértő eljárása következtében mind a Cégünkben fennálló tulajdonjoguk 80 %-ától, valamint a Cégünk feletti rendelkezési jogtól, mind pedig Cégünket a fent említett Ingatlanokon fennálló tulajdonjogától megfosztották. A Fővárosi Törvényszék tehát eljárása során megszegte az Alkotmány 13. § 1) bekezdését és az Alaptörvény XIII. cikk 1) bekezdését, valamint az erre alapozott régi Ptk. 3. § 1) bekezdését, ugyanis Cégünk üzletrész-tulajdonosai, valamint Cégünk tulajdonjogát nem védte meg, sőt, súlyosan gondatlan eljárásával tevőlegesen hozzájárult ahhoz, hogy mind Cégünk tulajdonosai, mind Cégünk tulajdonjogát elveszítse. A Fővárosi Törvényszék alkotmány- és törvénysértő eljárását súlyosbította, hogy a fenti történeti ismertetésből kitűnően Cégünk a tulajdonában lévő Ingatlanok tulajdonjogát peres úton sem tudta visszaszerezni, tulajdonjogát végleg elveszítette, ezért ennek pótlására indította a fent leírt kártérítési pert. A követelt kártérítés tehát azért jár Cégünknek, mert a Fővárosi Törvényszék az Alkotmányban, az Alaptörvényben és a régi Ptk-ban kötelezővé tett feladatát, a tulajdonjog védelmét nem teljesítette, azt tevőlegesen megszegte. Jelen alkotmányjogi panaszunkat pedig az alapozza meg, hogy a tulajdonjogunk elvesztése miatti kártérítést a perben eljáró három bíróság alkotmány- és alaptörvény-ellenes eljárásával megakadályozta.

8. Hivatkozunk a panasszal támadott ítéletek meghozatala idején hatályban volt polgári perrendtartásról szóló **1952. évi III. tv-nek - az Alkotmány 57. § 1) és 5) bekezdésére, valamint Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk 1) és 5) bekezdésére alapozott -** alábbi rendelkezéseire:

A törvény célja

1. § Ennek a törvénynek az a célja, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az e fejezetben meghatározott alapelvek érvényesítésével biztosítsa.

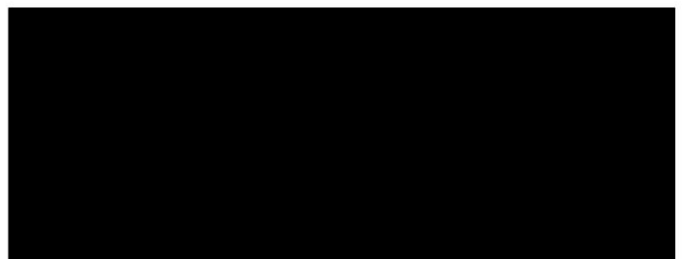
A bíróság feladatai a polgári perben

2. § (1) A bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

9. Álláspontunk szerint a fent említett ítéletek pártatlanságát, törvényességét, tisztességét és az Alkotmánynak, Alaptörvénynek és az akkor hatályos régi Pp-nek való megfelelőségét sokkal szigorúbban kell megítélni, mint bármely más, természetes vagy jogi személyek közötti kártérítési ügyben. Ennek indoka az, hogy az alperes a Fővárosi Törvényszék, az eljáró bíróságok pedig a Székesfehérvári Törvényszék, a Győri Ítélőtábla, valamint a Kúria voltak, lényeges közös tulajdonságuk, hogy mind a négy szervezet magyar bírói szervezet. Tehát ebben az ügyben a bíróságnak kellett ítéletet mondania saját tevékenységéről, így a pártatlanság megőrzése fontosabb és nehezebb, mint egy semleges felek közötti jogvita megítélése esetén.

10. Állítjuk, hogy a fent hivatkozott három ítélet mindegyike sértette a pártatlanság, törvényesség és tisztesség alapelvét, ezzel sértette Cégünk tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Igaz, hogy a látszatra mindhárom bíróság ügyelt: az ügyben tárgyalást tartott, amelyen a feleket – elvileg, mert Cégünket ténylegesen nem – meghallgatta, mindkét fél beadványokat nyújthatott be, és okiratokat csatolhatott, azonban az eljáró bíróságok nem a tények és nem az ismertetett bizonyítékok vizsgálatával hozták ítéletüket, hanem prejudikáció és valótlan állítás alapján, amelynek lényege: a Fővárosi Törvényszék nyilvánvaló, kétségtelenül elkövetett törvénysértései, hibás eljárása dacára nem lehet hibás, és akár valótlan állításokkal is ki kell menteni a felelősség alól.

11. Tudomásul vesszük a T. Alkotmánybíróság álláspontját, mely szerint a bíróságok eljárásában eldöntendő jogértelmezési, illetve ténykérdések felülmérlegelésére nincs hatásköre, azonban arra van hatásköre, hogy ha az eljáró bíróságok valótlan tényállást alkalmazva akadályozzák meg a peres fél jogérvényesítését, akkor megállapítsák az alapvető jogok sérelmét. Jelen esetben az eljáró bíróságok ítéleteinek mindegyike valótlan állításokkal gátolták meg Cégünket igaza érvényesítésében.

12. Idézzük a T. Székesfehérvári Törvényszék ítéletének 6. oldalát:

„A régi Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt általános polgári jogi felelősségi alakzathoz képest a gazdasági társaság vezető tisztségviselői felelőssége esetén nem egyszerűen csak az adott személytől, annak képességeitől, ismereteitől, képzettségeitől, egyéb tulajdonságait figyelembe véve elvárható, hanem hangsúlyozottan az adott tisztséget betöltő személytől elvárható fokozottabb elvárhatóságot kívánja meg. A mindenkori vezető tisztségviselőtől, jelen esetben [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] álló gazdasági társasággal kapcsolatos ügyekben felkészült legyen. Azokra fokozott figyelmet fordítson. Az ügyvezetés lényege lényegében napi ügyintézésben való jártasság, egyfajta naprakészség a társaság ügyeivel kapcsolatosan. Figyelembe vette a bíróság, hogy jelentős ingatlan vagyonnal rendelkezett a gazdasági társaság, melyre különös tekintettel a régi, illetve az új Gt. fent idézett szabályai szerint is az ügyvezetőt fokozottabb elvárhatóság és felelősség terhelte. A bíróság álláspontja szerint ezen felelősségnek, illetve elvárhatóságnak megfelelő ügyvezetési magatartásra [REDACTED] [REDACTED] illetőleg a tulajdonostól elvárható magatartást mind ő, mind [REDACTED] [REDACTED] úr nem tanúsították. A régi Ptk. 326. § (2) bekezdése szerint, ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül egy éves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetén pedig három hónapon belül a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból egy évnél, illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha a jogosult a lejárat után a teljesítésre halasztást adott. A régi Ptk. ezen szabályban foglalt menthető ok alkalmazhatóságát az ügyvezetővel szemben támasztott fokozottabb elvárhatóság meghiúsulása folytán a fentiek szerint a bíróság nem találta alkalmazhatónak.”

13. Idézzük a T. Székesfehérvári Törvényszék ítéletének 7. oldalát:

„A régi Ctv. 51. § (1) bekezdése szerint a törvényességi felügyeleti eljárás kérelemre, vagy hivatalból indul. Míg az (5) bekezdés szerint kérelemre nincs helye törvényességi felügyeleti eljárásnak, ha az arra vonatkozó igénye 41 - 48 § szerinti perben érvényesíthető. A felperes nevében és [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] at urak törvényességi felügyeleti eljárást a fentiekben részletezett tényállásban foglaltak szerint ugyan indítottak, azonban igényüket ezen jogszabályhely alapján ezen eljárásban érvényesíteni nem tudták. Ezen eljárás a jogi szabályozás folytán nem volt alkalmas az igényérvényesítésre e körben. Ugyanakkor nem került sor a Ctv. 46. § (1) bekezdése szerinti bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti per megindítására. Ebből eredően a bíróság álláspontja szerint annak ellenére, hogy ezen eljárás során rendes jogorvoslattal a kár elhárítható lett volna, ezen peres, jogorvoslati utat nem vették igénybe, így a régi Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdésében foglalt, a kárfelelősség érvényesítésére vonatkozó fentiekben hivatkozott speciális feltételnek nem tettek eleget. Ennek hiányában a kártérítés iránti kérelmük az elévülés mellett érdemben is alaptalan.”

15. De ha ezt használják ellenérvként Cégünk igényeivel szemben, akkor milyen alapon, milyen célból várta el a T. Székesfehérvári Törvényszék az ügyvezetőtől elvárható gondosságot [REDACTED], aki éppen alperes mulasztása következtében nem volt sem tag, sem ügyvezető?

Ha ezt a valótlan állítást nem teszi a T. Székesfehérvári Törvényszék, akkor elkerülhetetlenül érdemben meg kellett volna ítélnie alperes mulasztását, amellyel megakadályozta Cégünket, hogy a hamis iratok alapján bejegyzett cégbírósági végzésről határidőn belül értesüljenek és azzal szemben jogorvoslatot vegyenek igénybe. A T. Székesfehérvári Törvényszék tehát alperes hibáját a felperesnek róta fel, holott az ügyben alperes mulasztott, amelyet bizonyítottunk. A T. Törvényszék valótlan állítást tett és erre alapozta ítéletét.

„Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási adatokat a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg, és az elévülés tekintetében levont jogi következtetése az alábbiak kiemelésével helytálló.”

[illegible]

17. A T. Ítéletábra tehát helybenhagyta a T. Székesfehérvári Törvényszék valótlan állítását az elévüléssel kapcsolatban, miközben nem vette figyelembe azt a döntő tény, hogy Cégünk, mint jogi személy 2006. március 26-án (a Cégbíróság törvénysértő változás-bejegyző végzésével) elvesztette és ezt 2013. március 13-án (egy valódi ügyvezető bejegyzésével) nyerte vissza.

18. Idézzük a T. Kúria ítéletének 4. oldalát:

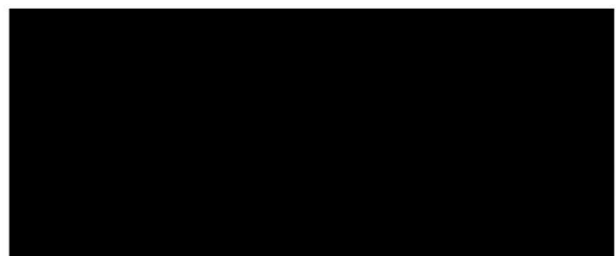
„Rámutat a Kúria, hogy a károsodás minden egyes ingatlan vonatkozásában az adott ingatlan elidegenítésével bekövetkezett, a Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján a kártérítés ezekben az időpontokban vált esedékessé. Ennek megfelelően az egyes ingatlanok tekintetében az elidegenítésük időpontjától számított öt év irányadó az elévülés szempontjából, illetve figyelembe kell venni az elévülés esetleges nyugvását vagy megszakadását. Nem volt helytálló a felperes érvelése abban a vonatkozásban, hogy jogszerűen megválasztott és bejegyzett törvényes képviselő hiányában az elévülés el sem kezdődött. A felperes által előadott indok, vagyis az, hogy az igényérvényesítésben akadályozott volt mindaddig, amíg a szabályszerűen megválasztott ügyvezető bejegyzése megtörtént, az elévülés nyugvása körében volt figyelembe vehető. Alaptalanul hivatkozott tehát a felperes arra, hogy az ingatlanok vonatkozásában a kártérítés iránti igény esedékessége, így az elévülés kezdő időpontja a jogszerűen megválasztott ügyvezető bejegyzésének időpontja, azaz 2013. március 13.

19. Természetes, és alapvető elv, hogy mind a T. Székesfehérvári Törvényszék, mind a T. Győri Ítéltábla, mind a T. Kúria szabadon mérlegeli az elé tárt tényeket és mérlegelése alapján szabadon vonhat le következtetéseket. Azonban ez a szabadság csak egy bizonyos határig terjedhet: nem állíthat valótlan. Márpedig valótlan állítás egyrészt, hogy

19.1. Cégünk igényérvényesítési lehetősége elévülésének kezdete, egyben a kár bekövetkeztének időpontja az egyes Ingatlanok eladásának időpontja lett volna. Ilyet csak az állíthat, aki azt állítja, hogy előre tudta a Fővárosi Törvényszék 25.G.41.007/2013/35. számú részítéletének, 25.G.41.007/2013/51. számú ítéletének, a T. Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.047/2014/12. számú ítéletének, valamint a T. Kúria kibővített tanácsa Gfv.VII.30.014/2015/37. számú részítéletének tartalmát, amelyet előre megjósolni jogállamban lehetetlen. A kár bekövetkezte nem az eladás, hanem ezt követően az elévülési idő leteltének időpontja lehetett volna, ha Cégünk a kár bekövetkeztének időpontjában nem cselekvőképtelen.

19.2. A kár bekövetkezte már csak azért sem történhetett az Ingatlanok eladásakor, mert példának okáért a T. Ítéltábla 14.Gf.40.047/2014/12. számú ítéletében három ingatlan tárgyában Cégünk tulajdonjogának visszajegyzéséről rendelkezett, ennek alapján a kár bekövetkezhett ezen ingatlanok eladásától a T. Ítéltábla ítéletéig, majd ekkor a kár megszűnt, elenyészett a T. Kúria részítéletéig, és ekkor a kár bekövetkezhett újra.

19.3. Mindhárom bíróság valótlanul állította, hogy Cégünkkel szemben az elévülés elkezdődött volna. Ismeretes, hogy Cégünk mindegyik Ingatlan eladása idején cselekvőképtelen volt, egyetlen törvényes képviselője helyett egy bűnöző járt el, mint rosszhiszemű álképviselő.

19.4. A T. Kúria azt állította: „...a károsodás minden egyes ingatlan vonatkozásában az adott ingatlan elidegenítésével bekövetkezett, a Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján a kártérítés ezekben az időpontokban vált esedékessé.” Ez egy tudatosan valótlan állítás, amelynek lényege: „vált esedékessé”. Kivel szemben vált volna esedékessé? Kitől lett volna elvárható abban az adott helyzetben, hogy a kártérítést követelje? A válasz: nem volt ilyen személy, ezért ez a kártérítés követelésének elvárása egyszerűen hazugság.

(i) [REDACTED] nem követelhetett kártérítést, mivel nem volt sem Cégünk bejegyzett ügyvezetője, sem tagja, és a kár Cégünket érte, nem a volt tagot és ügyvezetőt;

(ii) [REDACTED] törvényes képviselője, és a törvénysértő cégmódosítást bejegyző végzés miatt csak 20 %-os tulajdonrésze maradt;

(iii) Cégünk ekkori bejegyzett ügyvezetője [REDACTED]olt, az elítélt bűnöző, aki a Cégünk vagyonát sorra eladta, tehát tőle nem volt elvárható, hogy kártérítési pert indítson a saját cselekménye miatt.

(iv) Nem volt olyan természetes, vagy jogi személy, aki a Cégünket fenyegető kár miatt jogosult lett volna eljárást indítani, és ezt az eljárást hajlandó lett volna megindítani.

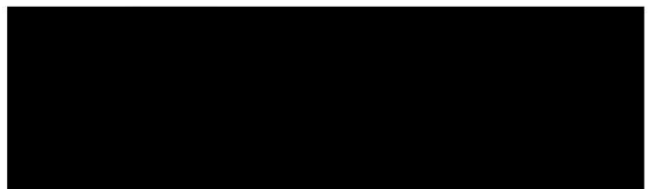
19.5. Összegezve: mindhárom eljáró bíróság valótlan állítással, tisztességtelen, törvénytelen és egyoldalú eljárásban tett Cégünk hátrányára valótlan állítást, amellyel Cégünk kártérítési igénye érvényesítését meggátolta.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

20. A jelen panasz tárgyát képező kérdés alapvetően alkotmányjogi jelentőségű két okból:

20.1. Cégünk üzletrész-tulajdonosai tulajdonuk jelentős részét, valamint Cégünk teljes – az Ingatlanokból álló – vagyonát elvesztette a Fővárosi Törvényszék törvénysértő végzése és az azt követő magatartása következtében. Mind az Alkotmány, mind az Alaptörvény idézett rendelkezései szavatolják a személyek tulajdonhoz való jogát, amelyet a Törvényszék sértett.

20.2. Cégünk teljes anyagi megsemmisülését a teljes magyar igazságszolgáltatás közönnyel és tétlenséggel, sőt, álláspontunk szerint vétkes közrehatással szemlélte, egyik hatóság sem tanúsította az elvárható magatartást, és ez a magatartás tetőzött a panasszal támadott három bíróság eljárásában. amelyek sem törvényesek, sem tisztességesek, sem pártatlanok nem voltak, hanem ellenkezőleg, egyetlen céljuk a Fővárosi Törvényszék törvénysértésének leplezése volt, akár valótlan állítás és törvénysértés árán is. Mindhárom bíróság Cégünkkel szemben elfogultan, tisztességtelenül és törvénytelenül járt el. Mindez sérti mind az Alkotmányban, mind az Alaptörvényben a személyek tisztességes, pártatlan és törvényes eljáráshoz való alkotmányos jogát.

IV. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

21. A fent hivatkozott három bírósági ítélet sértette az 1949. évi XX. Tv. (Alkotmány) 13. § (1) bekezdését, amely kimondja: A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot; továbbá sértette az Alkotmány 57. § (1) bekezdését, mely szerint: A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el; valamint (5) bekezdését, mely szerint: A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot - a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan - a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.

22. A fent hivatkozott három bírósági ítélet sértette Magyarország Alaptörvénye XIII. cikk (1) bekezdését, mely szerint: Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár; valamint XXVIII. cikk (1) bekezdését, mely szerint: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, valamint (7) bekezdését, mely szerint: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

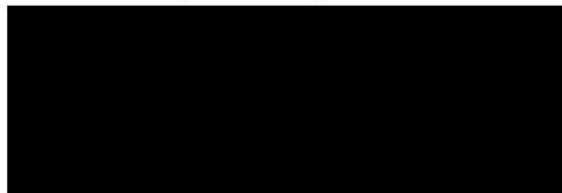
23. A panaszban megjelölt bírósági ítéletek Cégünkkel szemben törvénytelen és hátrányos megkülönböztetést alkalmaztak azzal, hogy a ténylegesen jogsértést elkövető Fővárosi Törvényszék jogsértését valótlannul és törvénytelenül Cégünk mulasztásának igyekeztek feltüntetni, és ebben a körben valótlán tényállításra, és hamis jogszabályértelmezésre alapozták ítéletüket. A Fővárosi Törvényszék jogsértésével cselekvőképtelen Cégünkkel szemben olyan teljesíthetetlen és az elvárhatóság elvét sértő magatartást követeltek meg, amelyet Cégünk pontosan a Fővárosi Törvényszék jogsértő eljárása miatt képtelen lett volna teljesíteni.

V. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

24. Nyilatkozunk arról, hogy nem kezdeményeztük a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítéletek végrehajtásának felfüggesztését.

25. Jelen kérelmünkhöz csatoljuk jogi képviselőnk ügyvédi meghatalmazásának eredeti példánya,

26. Nyilatkozunk, hogy Cégünk személyes adatai nem hozhatók nyilvánosságra

27. Az érintettséget alátámasztó dokumentumokat panaszunkhoz csatoltuk, de érintettségünket a T. Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívásában nem kérdőjelezte meg.

28. Az eredeti panasz-beadványunkban foglalt tényállításokat, hivatkozott bizonyítékokat – amelyhez a jelen hiánypótlást fűzzük – változatlanul fenntartjuk.

29. Figyelemmel arra, hogy a hiánypótlást a T. Alkotmánybíróságtól kaptuk, amelyben ügyszámot is közölt, ezért a hiánypótlást közvetlenül a T. Alkotmánybírósággal, erre az ügyszámra hivatkozással közöljük.

